

Daglig liv i legion-leiren „et sted i TYSKLAND”

Stiftelse norsk Okkupasjonshistorie, 2014

112039

Nu pågår en intens trening for vår første kontingent legionærer. Stemningen er fortrinlig, den forestående innsats for Norge optar alle.

Første Tysklandsbrev til Fritt Folk fra legionær Oscar Bang.

Oscar Bang
Sjef for
legionens
P.K.

Kom først
til 1. kom-
pani.

Klokken er 10 aften. Utenfor er det temmelig mørkt allerede. Jeg sitter i et hyggelig lyst rum. Men vinduene er godt blendet. Siver en lysstripe ut, er vakten oiehellig på pletten. Det hersker en tryk- nede stillhet i brakkebygningen for- øvrig. Lang tone gikk nettopp. Bare vaktens taktfaste skritt på stenbrolegningen når op til mig. Gutta i Den norske legion snorker. Men vi i PK har enkelte privilegier. En av dem består i å sitte oppe om natten for å skrive, da har en ihvert- fal beidsro. Men tro ikke at vi sover dagen over for det. Da er det eksersis og «åling» og alt hvad dagseddelen ellers har å by på. Når tidens fylde kommer, skal vi jo arbeide i første linje, og vi trenger derfor all den øvelse og trening vi kan få. Altså: Kl. 6 lyder reveljen, og 5 min. efter må vi stille til morgen- gymnastikken. Jeg fryktet den trykkende varme hernede, men den frykten er blitt gjort til skamme. Surt, kaldt og rått vær har vi hatt i den tiden som er gått, med regn næsten hver dag. Ikke noget rart at en god del av guttene er mer eller mindre forkjølet. Men det går nok over når de får akklimatisert sig. Alvor- lige sykdommer har vi ikke hatt. Sund- hetstilstanden er i det hele tatt utmerket, forteller bataljonslægen, dr. Ingier, mig. Aldri har jeg sett så mange fysisk godt utrustede i en militæravdeling, fortsetter han. Og det er derfor ikke underlig at de fleste legionærer trosser forkjølelse og sla- t etter de forskjellige vaksinasjo- ner og ikke legger sig til sengs for det.

Som jeg sitter her mørk og lemster i kroppen efter «sprangvis fremrykning» borte i krattskogen i hele formiddag, og tenker tilbake på uken som er gått, strømer inntrykkene mot mig. Først båt en. Alt gikk jo «planmessig» som tyskerne ynder å uttrykke sig. Det var likesom så naturlig å gå ombord i en båt og reise avgårde, til tross for at jeg flere ganger i det forløpne år efter å ha lest beretningene om alle krigsforlisene, had- de lovet mig selv dyrt og hellig aldri å settes mine ben ombord i en skute sålenge krigen varer. Men dette var noget annet:

800 norske legionærer til
kamp mot bolsjevismen!

Da vi lå under dekk med livbelter på

Fra våre venner legionærene av Viken bataljon har Fritt Folk fått tilsendt denne tegningen og en hyggelig hilsen. Den kjente Oslo-tegneren Finn Wigforss, som tjenestegjør i kaptein Vraa Is kompani, har laget denne malende skildring i Viktorias og Vikens tegn.

var det ingen tegn til uro eller nær- vøsitet. Vi var jo i samme båt fra ba- taljonsjef til den menige soldat, og det gir en følelse av trygghet og samhold. Stemningen var høy under hele overfarten tiltross for faren. Churchill skuffet stort. Vi merket intet til England som havenes herre. Tvertimot fikk vi et sterkt inntrykk av Tysk- lands styrke også tilsjøs. Under hele overfarten var vi sikret av tyske enheter.

Kiel hadde vi ventet å finne i ruiner. London har jo meldt det ihvertfall tre ganger. Men byen lå der like hel og ubeskadiget. Slik var det også med Ham- burg. Det hersket liv og travel virksom- het i denne verdens største havneby, og ikke så jeg et eneste ødelagt hus. Under hele transporten til vår øvelsesplass op- daget vi ikke nogen ødeleggelser efter tommines luftoffensiv.

Livet hernede går sin gang, mere in- tenst enn noen sinne. Ute på markene er bonden iferd med å berge årets grøde. Vidstrakte kornakre står nu gyldengule, ferdige til å ta imot de veldige selvbin- dere som jeg har sett i virksomhet her- nede. En enkelt mann kan kjøre denne vidundermaskin med traktor, og på kort tid er åkeren dekket av snorrette rekker med kornnek. Et par dagers godvær, og så er grøden for kommende år i hus. Det er meget og godt korn i år, fortalte en bonde mig. Så Tyskland vil nok også neste år kunne hjelpe oss med det vi selv ikke kan dyrke av brødkorn.

Men tilbake til leiren. Vi har det flott hernede. Når man hele tiden har det for- øie at Tyskland idag kjemper en kamp på liv og død med hele nasjonen som innsats og så er vidne til den omsorgs- fullhet og oppmerksomhet landets ledere

(Forts. side 8).

■ Daglige liv — —

(Forts. fra side 3.)

viser oss nordmenn, da kan vi ikke an- net enn bli imponert over det overskudd av krefter Tyskland idag besidder. For å ta noen eksempler: Ikke så ganske få dyktige offiserer er avgitt for å instruere oss i de nye våben vi skal bruke. Maten vi får er god og nærende. Og bra meng- der trenges til noen tusen mann. Daglig kommer det store transporter med all-

slags moderne våben og transportmidler. Alt er flunkende nytt og tipp-topp mo- derne. Det gir en sterk følelse av sik- kerhet som gir oss selvtillit i den kampen vi går til.

Klokken er vel tre. Det er bekmørkt ute med det vanlige ruskregnet. Kaldt er det også. Høsten er nok i anmarsj.

Oscar Bang.